Kopie
Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Arrestnummer

C / 464 / 2023

Repertoriumnummer

2023 / 516

Datum van uitspraak

29 maart 2023

Rolnummer

2021/CO/113
P.P.

Notitienummer parket-generaal

2021/VJ11/222

GEVANG deels met probatie-uitstel
BOETE met probatie-uitstel
VERBEURDVERKLARING

☐ Registreerbaar

☑ Niet registreerbaar

Hof van beroep Brussel

Arrest

13e kamer
correctionele zaken

Aangeboden op

Niet te registreren

30.11.21
ib 01.03.23
vu 29.03.23

Notitienummer parket :
LE37.F1.501668-17

In zake van het OPENBAAR MINISTERIE en

§12 **O.G.,** geboren te (...) (Nigeria) op (...),
wonende te (...),

burgerlijke partij
die niet verschijnt, noch vertegenwoordigd is;

§13 **G.Y.,** geboren te (...) (Nigeria) op (...),
woonstkeuze doende te (...),

burgerlijke partij
vertegenwoordigd door mr. T.L., advocaat te (...),

tegen

§14 **P.P.** RRN (...)
geboren te (...) op (...)
voorheen wonende te (...)
thans wonende te (...)
van Belgische nationaliteit

beklaagde
vertegenwoordigd door mr. T.G. (...) loco mr. L.D., advocaat te (...).

I. Ten laste gelegde feiten

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

A opwekken van de ontucht, het bederf of de prostitutie bij minderjarigen boven volle leeftijd 16 jaar
een aanslag tegen de zeden te hebben gepleegd door, teneinde eens anders driften te voldoen, de ontucht, het bederf of de prostitutie van een minderjarige van het mannelijke of vrouwelijke geslacht boven de volle leeftijd van zestien jaar te hebben opgewekt, begunstigd of vergemakkelijkt, met name van O.G., geboren te (...) (Nigeria) op (...).
(art. 100 ter, 379 lid 1, en 382 §§ 1 en 4 Sw)

te Oud-Heverlee in de periode van 1 juli 2016 tot en met 30 september 2016

ten nadele van **O.G.,** geboren te (...) op (...),

B verkopen, verhuren of ter beschikking stellen met het oog op ontucht of prostitutie van kamers of ruimtes aan minderjarigen boven volle leeftijd 16 jaar
kamers of enige andere ruimte te hebben verkocht, verhuurd of ter beschikking gesteld van een minderjarige boven de volle leeftijd van zestien jaar met het oog op ontucht of prostitutie met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren, met name van O.G., geboren te (...) (Nigeria) op (...).
(art. 100 ter, 380 §§ 4. 3° en 7, en 382 §§ 1 en 4 Sw)

te Oud-Heverlee in de periode van 1 juli 2016 tot en met 30 september 2016

ten nadele van **O.G.,** geboren te (...) op (...),

C verkopen, verhuren of ter beschikking stellen met het oog op prostitutie van kamers of ruimtes aan meerderjarigen
kamers of enige andere ruimte te hebben verkocht, verhuurd of ter beschikking gesteld met het oog op prostitutie met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren.
(art. 380 §§ 1. 3° en 7, en 382 §§ 1 en 4 Sw)

te Oud-Heverlee en te Leuven in de periode van 1 juli 2015 tot en met 28 mei 2018

ten nadele van **G.C.,** geboren te (...) (Nigeria) op (...),

ten nadele van **G.V.,** alias 'O.', geboren te (...) (Nigeria) op (...),
ten nadele van **L.K.,** geboren te (...) (Brazilië) op (...),
ten nadele van 'O.Gr.' (O.G.), geboren te (...) (Nigeria) op (...), ten nadele van een onbepaald aantal slachtoffers die niet konden worden geïdentificeerd

D mensenhandel met als doel de uitbuiting van prostitutie of andere vormen van seksuele uitbuiting
ten aanzien van minstens G.V. en O.G., het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer; de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem, met als doel de uitbuiting van prostitutie of ander vormen van seksuele uitbuiting, waarbij zijn toestemming van geen belang was. (art. 389 § 1 lid 1, 433 quinquies §§ 1. 1°, 2 en 4, en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

te Oud-Heverlee en te Leuven in de periode van 1 juli 2016 tot en met 28 mei 2018

II. Bestreden beslissing

Er werd hoger beroep ingesteld op

:

- 12 januari 2021 door de beklaagde,
- 19 januari 2021 door het openbaar ministerie

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen op 22 december 2020 door de rechtbank van eerste aanleg Leuven, kamer 17, waarbij beslist werd:

De rechtbank herkwalificeert de feiten onder de tenlastelegging D, zij het enkel voor zover deze de periode van minderjarigheid van O.G. betreffen, naar mensenhandel ten opzichte van een minderjarige, namelijk:

D mensenhandel met als doel de uitbuiting van prostitutie of andere vormen van seksuele uitbuiting

1.ten aanzien van O.G. (...), het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de

controle over hem, met als doel de uitbuiting van prostitutie of ander vormen van seksuele uitbuiting, waarbij zijn toestemming van geen belang was,
met de verzwarende omstandigheid dat het misdrijf gepleegd is ten opzichte van een minderjarige.
(art. 389 § 1 lid 1, 433 quinquies §§ 1. 10, 2 en 4, 433sept1e5 10 en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

te Oud-Heverlee en te Leuven in de periode van 1 juli 2016 tot en met 19 maart 2017

2.ten aanzien van minstens G.V. en O.G. (...), het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem, met als doel de uitbuiting van prostitutie of ander vormen van seksuele uitbuiting, waarbij zijn toestemming van geen belang was.
(art. 389 § 1 lid 1, 433 quinquies §§ 1. 1°, 2 en 4, en 433 novies §§ I en 5 Svv)

te Oud-Heverlee en te Leuven

a)ten aanzien van O.G., in de periode van 20 maart 2017 tot en met 28 mei 2018
b)ten aanzien van minstens G.V., in de periode van 1 juli 2016 tot en met 28 mei 2018

OP STRAFGEBIED

De rechtbank spreekt P.P. vrij voor de feiten van de tenlastelegging C ten aanzien van O.Gr. en van de tenlastelegging D.2 a).

De rechtbank veroordeelt P.P. voor de feiten van de tenlasteleggingen A, B, C (ten nadele van G.C., G.V., L.K. en een onbepaald aantal niet geïdentificeerde slachtoffers), D.1 en D.2 b) tot:

-een gevangenisstraf van 18 maanden en
-een geldboete van 8.000 euro, zijnde één maal 1.000 euro verhoogd met 70 opdeciemen (x 8), vervangbaar bij niet-betaling door een gevangenisstraf van 2 maanden.

De rechtbank verleent uitstel van tenuitvoerlegging voor de gevangenisstraf, maar slechts voor een gedeelte van de helft ervan, voor de duur van 5 jaar.

De rechtbank verleent uitstel van tenuitvoerlegging voor de geldboete, maar slechts voor een gedeelte van 4.000 euro, zijnde één maal 500 euro verhoogd met 70 opdeciemen, voor de duur van 3 jaar.

De rechtbank verklaart P.P. ontzet uit alle rechten voorzien in artikel 31, lid 1 van het Strafwetboek voor een termijn van 5 jaar.

De rechtbank veroordeelt P.P. tot betaling van:
-een bijdrage van 1 maal 200 euro, zijnde de som van 25 euro verhoogd met 70 opdeciemen, ter financiering van het Fonds ter hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders;
-een bijdrage van 20 euro aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand;
-een vaste vergoeding van 50 euro voor beheerskosten in strafzaken; de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 1.899,75 euro.

De rechtbank beveelt de verbeurdverklaring van 32.000 euro aan illegale vermogensvoordelen lastens P.P. op grond van artikel 42,3° en 43bis van het Strafwetboek, met toewijzing van 6.800 euro aan de burgerlijke partij O.G. en van 3.805 euro aan de burgerlijke partij G.V..

De rechtbank beveelt de overmaking aan het Openbaar Ministerie van de stukken die in beslag genomen werden en neergelegd op de correctionele griffie van deze rechtbank onder OS-nummers 2017/5037, 2017/5042, 2017/2323, 2017/2326, 2017/2325, 2017/2885, 2018/2764, 2018/2771, 2018/2851 en 2018/3182 om te handelen als naar recht.

OP BURGERLIJK GEBIED

Ten aanzien van O.G., burgerlijke partij

De rechtbank verklaart de eis van de burgerlijke partij O.G. ontvankelijk en gegrond als volgt.

De rechtbank veroordeelt de beklaagde P.P. tot betaling aan O.G. van een materiële schadevergoeding van 1.800 euro, te vermeerderen met vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 9 november 2016 en gerechtelijke intrest vanaf de datum van dit vonnis tot de dag van volledige betaling.

De rechtbank veroordeelt de beklaagde P.P. tot betaling aan O.G. van een morele schadevergoeding van 5.000 euro, te vermeerderen met vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 9 november 2016

en gerechtelijke intrest vanaf de datum van dit vonnis tot de dag van volledige betaling.

De bedragen die op strafrechtelijk vlak verbeurd verklaard zijn lastens de beklaagde met toewijzing ervan aan O.G. en die ook effectief aan O.G. worden uitbetaald, dienen te worden toegerekend op de schadevergoeding die de beklaagde aan O.G. verschuldigd is.

De rechtbank veroordeelt de beklaagde P.P. tot betaling aan O.G. van een rechtsplegingsvergoeding van 1.440 euro.

De rechtbank wijst het anders- of meer gevorderde af als ongegrond.

Ten aanzien van G.V., burgerlijke partij

De rechtbank verklaart de eis van de burgerlijke partij G.V. ontvankelijk en gegrond als volgt.

De rechtbank veroordeelt de beklaagde P.P. tot betaling aan G.V. van een materiële schadevergoeding van 1.305 euro, te vermeerderen met vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 14 juni 2017 en gerechtelijke intrest vanaf de datum van dit vonnis tot de dag van volledige betaling.

De rechtbank veroordeelt de beklaagde P.P. tot betaling aan G.V. van een morele schadevergoeding van 2.500 euro, te vermeerderen met vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 14 juni 2017 en gerechtelijke intrest vanaf de datum van dit vonnis tot de dag van volledige betaling.

De bedragen die op strafrechtelijk vlak verbeurd verklaard zijn lastens de beklaagde met toewijzing ervan aan G.V. en die ook effectief aan G.V. worden uitbetaald, dienen te worden toegerekend op de schadevergoeding die de beklaagde aan G.V. verschuldigd is.

De rechtbank veroordeelt de beklaagde P.P. tot betaling aan G.V. van een rechtsplegingsvergoeding van 1.320 euro.

De rechtbank wijst het anders- of meer gevorderde af ais ongegrond.

De overige burgerlijke belangen

De rechtbank houdt ambtshalve de overige burgerlijke belangen aan.

III. Rechtspleging voor het hof

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 01 maart 2023.

Het hof heeft hierbij gehoord :

- het verslag van raadsheer S.B.,
- het Openbaar Ministerie in zijn uiteenzetting van de zaak en in zijn vordering,
- de advocaat van de burgerlijke partij G.V.,
- de advocaat van de beklaagde.

IV. Beoordeling

1.
De burgerlijke partij O.G. werd vertegenwoordigd op de inleidingszitting van 30 november 2021, datum waarop de zaak in staat werd gesteld en voor behandeling werd verzonden naar de terechtzitting van 1 maart 2023.

De burgerlijke partij O.G. is niet verschenen en werd niet vertegenwoordigd ter terechtzitting van 1 maart 2023, datum waarop de zaak is behandeld en in beraad genomen voor uitspraak.

2.a)
De hogere beroepen zijn regelmatig naar vorm en tijdig ingesteld.

De appellanten hebben eveneens regelmatig en tijdig hun grievenformulieren neergelegd ter griffie.

De beklaagde P.P. heeft in zijn grievenformulier verklaard hoger beroep in te stellen tegen de beslissingen met betrekking tot de procedure ('schending rechten van verdediging, reden: onder andere geen verhoor van cruciale personen (bv. 'C.','J.', O.A., ... , geen nazicht identiteiten, leeftijdsdocumenten (pas document op zitting neergelegd ...)', de schuld ('betwisting tenlasteleggingen A, B, C (t.a.v. G., G., P. e.a.), D1 en D2b', reden: geen bewijzen, minstens gerede twijfel'), de straf ('gevangenisstraf, geldboete, verbeurdverklaring, ontzetting uit alle rechten, ondergeschikt: geen effectiéve bestraffing, aanzienlijke vermindering verbeurdverklaarde sommen') en de burgerlijke rechtsvordering ('reden: ondergeschikt aanzienlijke vermindering van alle gevorderde bedragen').

Het openbaar ministerie heeft in zijn grievenformulier verklaard het hoger beroep van de beklaagde te volgen en hoger beroep aan te tekenen wat de jegens de beklaagde uitgesproken straf betreft.

De hogere beroepen zijn ontvankelijk en niet vervallen.

Er is geen aanleiding om ambtshalve grieven op te werpen met betrekking tot de in artikel 210, tweede lid Wetboek van Strafvordering aangeduide onderwerpen. De feiten van de telastlegging D werden door de eerste rechters terecht en correct geherkwalificeerd.

2.b)
Het incidenteel beroep van de burgerlijke partij G.V., ingesteld bij conclusie neergelegd ter griffie op 30 november 2022, is ontvankelijk

2.c)
De strafbaarstelling van zedenmisdrijven is gewijzigd door de Wet van 21 maart 2022 houdende wijzigingen aan het Strafwetboek met betrekking tot het seksueel strafrecht, die in werking is getreden op 1 juni 2022.

Het onder de telastlegging A omschreven misdrijf opwekken van ontucht, het bederf of de prostitutie bij minderjarigen boven volle leeftijd van 16 jaar was, op datum van incriminatie strafbaar gesteld door de artikelen 379, lid 1 en 382, §§1 en 4 van het Strafwetboek, is strafbaar gebleven op grond van de artikelen 417/25, 417/26, 417/57, 417/59, 433quater/5, 433quater/6, 433quater/7 van het Strafwetboek.

Het onder de telastlegging B omschreven misdrijf van verkopen, verhuren of ter beschikking stellen met het oog op ontucht of prostitutie van kamers of ruimtes aan minderjarigen boven de volle leeftijd van 16 jaar was, op datum van incriminatie strafbaar gesteld door de artikelen 380 §§4, 3° en 7, 382 §§1 en 4 van het Strafwetboek, is strafbaar gebleven op grond van de artikelen 417/31, 417/32, 417/57, 417/59, 433quater/5, 433quater/6 en 433quater/7 van het Strafwetboek.

Het onder de telastlegging C omschreven misdrijf van verkopen, verhuren of ter beschikking stellen met het oog op ontucht of prostitutie van kamers of ruimtes aan meerderjarigen was, op datum van incriminatie strafbaar gesteld door de artikelen 380 §§1, 3° en 7 en 382 §§1 en 4 van het Strafwetboek, is strafbaar gebleven op grond van de artikelen 417/57, 417/59, 433quater/1, 433quater/4, 433quater/5, 433quater/6 en 433quater/7 van het Strafwetboek.

De voor de beklaagde P.P. mildste wet vindt toepassing, dit zijn de bepalingen onder de oude wetgeving.

3.
De eerste rechters hebben nauwkeurig de feiten, de verhoren van de betrokkenen en de resultaten van het opsporingsonderzoek toegelicht in het bestreden vonnis van 22 december 2020 sub de randnummers 3.1.2/1 tot en met 3.1.2/8.

Het past kortheidshalve te verwijzen naar dit relaas dat het hof tot het zijne maakt.

Op strafgebied

4.
Beklaagde P.P. werpt in syntheseberoepsconclusie en ter terechtzitting van het hof d.d. 1 maart 2023 in hoofdorde op dat de rechten van verdediging zouden zijn geschonden en de strafvordering om die reden onontvankelijk zou zijn.

In de syntheseberoepsconclusie op p. 21 sub randnummer 26 stelt de beklaagde P.P. nadrukkelijk dat àlle argumenten in dit verband reeds werden aangevoerd in eerste aanleg.

De eerste rechter heeft op oordeelkundige gronden terecht geoordeeld dat de rechten van de beklaagde P.P. op geen enkele wijze geschonden werden en dat de strafvordering regelmatig ingesteld en ontvankelijk is.

De pertinente motivering van de eerste rechter ter zake, onder randnummer 2.2, sub nummers 1 tot en met 6 wordt desbetreffend door het hof bijgetreden.

Hierbij stipt het hof in het licht van het in de syntheseberoepsconclusie en ter terechtzitting van het hof d.d. 1 maart 2023 (aanvullend) aangereikte verweer nog het volgende aan.

Bij de bewijsbeoordeling hanteert het hof navolgende beginselen:

- Een beklaagde kan niet regelmatig worden veroordeeld dan wanneer het bewijs wordt geleverd dat hij de dader is van het misdrijf of de mededader van een strafbaar feit. Het staat aan de rechter te onderzoeken of alle constitutieve bestanddelen van het aangeklaagd misdrijf verenigd zijn.

- De bewijslast rust op de openbare aanklager of de burgerlijke partij, welke regel het uitvloeisel is van het principe dat elke persoon geacht wordt onschuldig te zijn tot hij schuldig is verklaard.
- De beklaagde is niet verplicht om op enigerlei wijze aan de bewijslevering mee te werken. Een beklaagde hoeft zijn onschuld niet aan te tonen. Voert hij een feit aan dat zijn onschuld meebrengt en dat naar de omstandigheden niet geheel ongeloofwaardig is, moet de vervolgende partij de onjuistheid ervan aantonen.
- In strafzaken geldt het beginsel van de vrijheid van bewijslevering of bewijsvoering. De strafrechter oordeelt volgens zijn eigen innerlijke overtuiging en is niet aan enig bewijsmiddel gebonden. Behalve in de gevallen waarin de wet op beperkende wijze een bijzonder bewijsmiddel voorschrijft, wat in deze zaak niet het geval is, mag het bewijs of het tegenbewijs in verband met een strafbaar feit via alle bewijsmiddelen worden geleverd. Ook indien de wet in het kader van bepaalde misdrijven specifiek zekere bewijsmiddelen vooropstelt, sluit dit niet uit dat het bewijs van het misdrijf ook via andere bewijsmiddelen kan worden geleverd.
- In het verlengde van de vrijheid van bewijsvoering, geldt in strafzaken ook het beginsel van de vrije bewijs*waardering*. Wanneer de wet geen bijzonder bewijsmiddel voorschrijft beoordeelt de rechter in strafzaken op onaantastbare wijze in feite de bewijswaarde van de hem regelmatig overgelegde gegevens waarover de partijen tegenspraak hebben kunnen voeren. De vrijheid van de rechter in de waardering van de aangebrachte bewijzen, betekent dat de rechter geen enkele richtlijn te volgen heeft aangaande het geloof dat hij aan een bepaald bewijselement dient te hechten. Hij beoordeelt volkomen vrij de waarde die aan een bewijselement kan worden gegeven. Behoudens uitdrukkelijke afwijking in de wet, geldt dit beginsel voor alle elementen van het dossier. De vrije bewijswaardering door de rechter heeft niet alleen betrekking op de gegevens die met de schuld van de beklaagde te maken hebben, doch met alle gegevens van het dossier die aan de rechter worden voorgelegd.
- De strafbaarheid van een beklaagde wordt geëvalueerd en gewaardeerd aan de hand van de stukken die zich in een strafdossier bevinden, mede in acht genomen het verweer van de beklaagde tijdens de openbare terechtzitting van de strafrechter die oordeelt over de gegrondheid van de tegen deze beklaagde ingestelde strafvordering. Artikel 6 EVRM krijgt in dit kader ten volle toepassing.

Er is geen enkele aanwijzing dat het openbaar ministerie de grenzen van zijn bevoegdheid te buiten gegaan is, noch dat de ontstentenis van verder onderzoek

in dat verband aan beklaagde P.P. belangenschade heeft toegebracht die moet worden hersteld.

De verdediging van beklaagde P.P. heeft niet gevraagd om getuigen à décharge ter terechtzitting te horen.

De rechter in strafzaken beoordeelt op onaantastbare wijze de noodzakelijkheid, de raadzaamheid en de gepastheid van bijkomende onderzoekverrichtingen. Het hof acht zich voldoende geïnformeerd om tot een oordeel te komen omtrent de schuld of onschuld van de beklaagde P.P. aan hetgeen hem wordt ten laste gelegd, zodat geen aanvullend onderzoek dient te worden bevolen.

Het recht van de verdediging noch de regels van het eerlijk proces worden miskend door de enkele omstandigheid dat de rechter van het geding ten gronde een verzoek om een bijkomende onderzoeksmaatregelen afwijst omdat hij die niet nodig acht om tot zijn overtuiging te komen.

Zelfs indien het onderzoek volgens beklaagde P.P. niet volledig is, heeft zulks er niet aan in de weg gestaan dat beklaagde tijdig en behoorlijk zijn argumenten heeft kunnen laten gelden en onbelemmerd de mogelijkheid heeft gehad de voor zijn verdediging noodzakelijke inbreng te hebben gedurende het verloop van het onderzoek en hij onverkort in de mogelijkheid was zowel voor de eerste rechter als thans voor het hof tegenspraak te voeren over de gegevens die wel opgenomen zijn in het strafdossier.

Daarmee zijn de grieven ter zake van de beklaagde P.P. beantwoord in de mate zij dienend voorkomen en hoe dan ook is datgene ter zake opgeworpen in besluiten niet van aard nopens het bovenstaande anders te beslissen.

5.
Terecht is de eerste rechter overgegaan tot herkwalificatie van de feiten van de tenlastelegging D, op basis van de vaststellingen (1) dat de in de dagvaarding apart vermelde 'O.Gr.' één en dezelfde persoon is als O.G. (...), (2) dat deze O.G. minderjarig was tot en met 19 maart 2017, terwijl (3) het gegeven dat het misdrijf mensenhandel wordt gepleegd ten opzihte van een minderjarige een verzwarende omstandigheid uitmaakt (zie artikel 433 septies, 1 ° Sw).

6.
Uit de door en voor beklaagde P.P. en door het openbaar ministerie neergelegde grievenformulieren volgt dat het hof geen rechtsmacht heeft om opnieuw te oordelen over de beslissing van de eerste rechter in het bestreden vonnis tot vrijspraak van de beklaagde P.P. van de telastleggingen C ten aanzien van O.Gr. en D2a, zoals geherkwalifceerd.

7.
De feiten onder de telastleggingen A, B, C (ten nadele van G.C., G.Vi, G.V, L.K. en een onbepaald aantal niet geïdentificeerde slachtoffers), D.1 en D.2b zijn, na onderzoek van de zaak door het hof, bewezen gebleven jegens de beklaagde P.P..

De oordeelkundige overwegingen ter zake van de eerste rechters ontwikkeld sub de randnummers 3.1.3.1, 3.1.3.2, 3.1.3.3 en 3.1.3.4 worden door het hof bijgetreden.

Hierbij stipt het hof in het licht van het in de syntheseberoepsconclusie en ter terechtzitting van het hof d.d. 1 maart 2023 aangereikte verweer (bijkomend) nog het volgende aan.

- De leeftijd van het slachtoffer van de in artikel 379 Sw. omschreven misdrijven wordt door het openbaar ministerie gewoonlijk bewezen aan de hand van een uittreksel uit het geboorteregister of anders aan de hand van aanwijzingen of vermoedens die door de strafrechter beoordeeld worden (Cass. 3 mei 1989, *Arr. Cass.* 1988-89, 1030, *Pas.* 1989, I, 926 en *Rev.dr.pén.* 1989, 777). Ter zake dringt zich de vaststelling op dat O.G. op 18 september 2020 niet alleen een kopie neerlegde van haar Nigeriaans paspoort, maar ook van haar destijds geldige Belgische verblijfskaart en beide vermelden nadrukkelijk als geboortedatum '(...)'. Er is geen reden om te twijfelen aan het de correctheid van deze gegevens.
- Van dwaling nopens de kennis van de leeftijd van O.G. is geen sprake. Opdat dwaling strafuitsluitende werking zou hebben is immers vereist dat deze onoverkomelijk of onoverwinbaar is, m.a.w. als uit de omstandigheden kan worden afgeleid dat de beklaagde heeft gehandeld zoals ieder redelijk en voorzichtig persoon zou hebben gehandeld. Er zijn niet alleen de vermelde verblijfsdocumenten en de context van sekswerk door een Nigeriaanse onderdane, hoe dan ook blijkt uit de feitenconstellatie zoals die naar voor komt uit het geheel van de strafinformatie, onder meer het contact tussen beklaagde P.P. en A.J., dat beklaagde P.P., die de facto

vier maanden lang met O.G. samenleefde, van haar minderjarige leeftijd met zekerheid kennis had, of minstens moest hebben.

- Door de personen die een huis van ontucht houden te bestraffen, beoogt de wet al degenen die er een rechtstreeks of onrechtstreeks abnormaal voordeel uit halen, ongeacht het juridisch kader waarin het beheer van voornoemde exploitatie gebeurt (Cass. 25 november 2015, AR P.15.0286.F). Om het houden van een huis van ontucht of prostitutie als bewezen te kunnen beschouwden is het niet vereist dat de houder van het huis persoonlijk anderen tot ontucht of prostitutie heeft aangezet; het is voldoende dat hij wetens en willens en met de vereiste bedoeling een abnormaal profijt te realiseren de ontucht of prostitutie in zijn inrichting heeft toegelaten (zie en vergelijk Cass. 11 september 1979, *Arr. Cass.* 1979-1980, 1247).
- Het hof verwijst ook naar de afluistermaatregel op het oproepnummer van beklaagde P.P. waaruit bleek dat hij vooral communiceerde met oproepnummers waarmee advertenties werden geplaatst op Redlights.be/privé-ontvangst als potentiële klant, dat hij zeer veelvuldig contacten had met dames die hun seksuele diensten aanboden op het domicilie van beklaagde P.P., dat beklaagde P.P. ook zelf telefonisch aandrong om bij deze dames seksuele diensten te verkrijgen, dat hijzelf contacten aansprak met het oog op verhuur van kamers met als doel privé-ontvangst te organiseren, dat hij effectieve afspraken maakte met het oog op verhuur van kamers met als doel privé-ontvangst te organiseren, dat hij advertenties plaatste op Redlights.be met het oog op verhuur van zijn kamer, dat hij advertenties plaatste op Redlights.be voor dames die hun seksuele diensten aanboden in zijn woning en tevens voorstelde aan dames om hen te helpen met het plaatsen van advertenties zulks zelfs in ruil voor seksuele diensten.
- Verder zijn er de verklaringen van O.G. waaruit onder meer blijkt dat A.J. haar en 'C.' vanuit Nigeria via omwegen naar België had gebracht, onder valse voorwendsels en onder voodoo-bedreigingen. In België waren ze van elkaar gescheiden en A.J. had O.G. naar beklaagde P.P. gebracht, toen nog woonachtig te Oud-Heverlee. Van A.J. moest ze wekelijks 150,00 euro aan beklaagde P.P. betalen en hij had zulks bevestigd. Verschillende andere meisjes passeerden de revue tijdens haar verblijf bij beklaagde P.P. en allen leverden ze seksuele diensten aan klanten geronseld via het internet. Beklaagde P.P. regelde alles. Hij plaatste de advertentie op Redlights.be en gebruikte hiervoor naaktfoto's van O.G..

O.G. verklaarde zo'n 6 klanten per dag te hebben gehad (gemiddeld twee in de periodes waarin er meerdere meisjes op het adres verbleven) en zo'n vier maanden bij beklaagde P.P. te hebben ingewoond en gewerkt. Het geld dat ze verdiende moest ze aan A.J. geven. Naderhand was ze via omzwervingen en opnieuw door toedoen van A.J. in de prostitutie beland. Uiteindelijk was O.G. bij de VZW SURYA terecht gekomen (zie voornamelijk het aanvankelijk proces-verbaal LE.37.F1.501668/2017 en het navolgend proces-verbaal 503043/2017).

- Ook verwijst het hof naar de vaststellingen verricht tijdens de observatie d.d. 16 mei 2018 die overeenstemden met de afluistermaatregel op het oproepnummer van beklaagde P.P. (zie ter zake het navolgend proces-verbaal 502262/2018).
- Er zijn ook de eigen verklaringen van beklaagde dat hij de kamers verhuurde inclusief handdoeken en dat hij de dames soms 'hielp' met het plaatsen van hun advertenties op Redlights.be, zulks met zijn smartphone. In zijn vorige woonst te Oud-Heverlee had hij dezelfde activiteiten ontplooid en het was drie jaar geleden dat hij hiermee was begonnen (zie het navolgend proces-verbaal 502246/2018). Geconfronteerd met de verklaring van O.G. nopens haar overbrenging naar België door 'J.' verklaarde beklaagde P.P.: *'Ik ken inderdaad een zwarte madam die van Nigeriaanse afkomst is en in Parijs woont. Ze heeft voordien bij mij een kamer gehuurd. Toen ze bij mij vertrok zei ze me dat ze twee meisjes zou laten komen, welke ook effectief kwamen. Ik bedoel dan de meisjes waarvan sprake hiervoor. Ik heb er af en toe nog telefonisch contact mee, maar ze brengt me de laatste tijd geen meisjes meer. Ze staat opgeslagen in mijn GSM-toestel als 'L.W.' met het oproepnummer (…). Ik kan me niet herinneren of ze nadien nog meisjes stuurde. Als er meisjes kwamen was ze er nooit bij, die meisjes kwamen alleen.'* (navolgend proces-verbaal 502246/18).
- Uit de verklaring van G.V. (alias 'O.J.') blijkt dat beklaagde P.P. van haar naaktfoto's nam, dat ze voor beklaagde P.P. werkte als prostituee, dat beklaagde P.P. de naaktfoto's op Redlights.be plaatste, dat hij haar een GSM bezorgde waarop ze werd gebeld door klanten voor het verlenen van seksuele diensten, dat ze tevens als escorte diende te werken, dat ze 150,00 euro per uur verdiende waarvan ze de helft aan beklaagde moest afgeven, dat er meerdere meisjes voor beklaagde P.P. werkten en niet enkel Afrikaanse, waaronder een 16-jarige 'G.' (O.G.) (zie de aanvankelijke

processen-verbaal LE.37.LC.00931382017 en LC.37.LC.009313/2017 en LE.37.F1.502692./2017).

- Verwerking van de retrogegevens betreffende beklaagde P.P. leert onder meer dat hij contact had met meer dan 90 oproepnummers in de periode van 29 januari 2017 tot 29 september 2017 en meer dan 60 oproepnummers in de periode van 30 september 2017 tot 24 januari 2018, alle gekend in de Algemene Nationale Gegevensbank in het kader van prostitutie en/of het houden van een huis van ontucht (zie het navolgend proces-verbaal 500478/2018). Ook bleek beklaagde P.P. telefonisch contact te onderhouden met A.J., voormeld (zie de navolgende processen-verbaal 500298/2018 en 500203/2018).
- Uit de verklaringen van G.V. (alias 'O.J.') blijkt ook dat de meisjes via twee kanalen bij beklaagde P.P. terechtkwamen, namelijk enerzijds via de advertenties op Redlights.be en anderzijds via een Nigeriaanse dame woonachtig in Frankrijk en luisterend naar de naam 'M.'. Beklaagde P.P. beaamde dit, voor zover er met 'M.' bedoeld werd 'L.W.' (zie het navolgend proces-verbaal 502246/2018).
  G.V. (alias 'O.J.') verklaarde in Leuven te hebben gewerkt als prostituee voor 'S.' (beklaagde P.P.). Ze diende 150 euro per week te betalen voor de kamer en het was 'S.' (P.P.) die voor haar een account beheerde op Redlights.be. Als tegenprestatie diende ze de helft van haar verdiensten aan hem af te geven (zie ook het navolgend proces-verbaal 002639/2017). Er waren nog 5 à 6 andere meisjes die een kamer huurden. Er waren ook blanke meisjes.
- Ook L.K. en R.K. boden zich kort na de melding op 27 juli 2017 dat er twee illegale dames werden vastgehouden te Leuven, (...) en dat er één was kunnen ontsnappen aan bij de (...) en beide dames gaven aan werkzaam te zijn in de prostitutie en bij beklaagde P.P. een kamer te huren op voormeld adres. Eerstgenoemde verklaarde de eerste dagen de huur niet te hebben kunnen betalen waarop beklaagde P.P. aandrong om met seks te betalen: *'Het ging om extreme dingen zoals plasseks.'* Toen ze wou weggaan bij beklaagde P.P. werd hij boos. Het oproepnummer van beklaagde bevond zich opgeslagen in haar GSM en er werden op het toestel meerdere chatberichten en foto's van beklaagde P.P. aangetroffen. Hiermee geconfronteerd erkende beklaagde P.P. gevraagd te hebben om seks met hen te hebben, 'maar niet om extreme seks te hebben'. Hij had hen nooit opgesloten maar kon zich van dit voorval 'niet zo veel herinneren'. (zie ter

zake het navolgend proces-verbaal 502246/2018 – alcoholmisbruik komt steeds terug niet alleen in de strafinformatie, maar ook in het strafregister van beklaagde P.P.). Het blijkt ook dat beklaagde P.P. één lopende en twee inactieve advertenties staan had op zijn Redlights.be account. De inactieve advertenties had hij aangemaakt voor 'J.' en 'J.', van wie hij vermoedde dat ze op dat moment in Parijs vertoefden. Volgens L.K. verduidelijkte ze dat ze geen 'neen' had durven zeggen tegen beklaagde P.P., die 'agressief' uit de hoek kon komen. Ze moest 300,00 euro per week betalen voor de kamer en in afwachting dat ze hiervoor de middelen had moest ze seks hebben met beklaagde P.P. (zie het navolgend proces-verbaal 002627/17).

- Dat enkele meisjes een prostitutie of escorteverleden hadden toen ze voor beklaagde begonnen te werken vermindert de ernst van de feiten niet, integendeel benadrukt dit nog hun kwetsbaarheid gezien hun nog jonge leeftijd.

Alle overige feitelijke beschouwingen en argumentaties van de beklaagde P.P. zoals uiteengezet in besluiten kunnen het hof niet tot een andere beslissing over de schuld van de beklaagde aan deze hem ten laste gelegde feiten brengen.

8.
De telastleggingen A, B C (ten nadele van G.C., G.V., L.K. en een onbepaald aantal niet geïdentificeerde slachtoffers) D.1 en D.2b zijn de uiting van eenzelfde misdadig opzet in hoofde van de beklaagde P.P..

De bewezen feiten zijn zeer ernstig, laakbaar en maatschappelijk onduldbaar en de omstandigheden waarin zij werden gepleegd wijzen op een erg verontrustend antisociaal aspect in de persoonlijkheid van de beklaagde P.P. aan wie het verregaand heeft ontbroken aan normbesef en aan meest elementair respect voor de menselijke waardigheid en andermans seksuele integriteit.

Het hof tilt in het bijzonder zwaar aan het gegeven dat de seksuele uitbuiting werd gepleegd ten nadele van een nog minderjarig persoon.

Een strenge bestraffing dringt zich jegens de beklaagde P.P. op, mede ter ontrading van dergelijke praktijken in de toekomst.

De door de eerste rechter uitgesproken straf is wettelijk (artikel 379, tweede lid Sw.), maar niet streng genoeg, mede ter ontrading van dergelijke praktijken in de toekomst.

De hierna aan de beklaagde P.P. opgelegde straf, in haar onderdelen gevangenisstraf en geldboete, is aangepast aan de ernst en aan de omstandigheden van de bewezen feiten, het strafrechtelijk verleden, het tijdsverloop, de huidige situatie, de persoonlijkheid en de ingesteldheid van de betrokkene en het algemeen maatschappelijk belang.

De beklaagde P.P. wordt niet tot één of meer hoofdvrijheidsstraffen van meer dan vijf jaar gevangenis veroordeeld, zodat probatie-uitstel van de tenuitvoerlegging, wat betreft de gevangenisstraf voor een termijn van vijf jaar (behalve de ondergane voorlopige hechtenis) en wat betreft de geldboete voor een termijn van drie jaar wordt gelast, onder de hierna bepaalde voorwaarden.

De aard, de omvang en de ernst van de bewezen feiten en de omstandigheden waarin ze zijn gepleegd, de ingesteldheid van de beklaagde P.P. zoals die blijkt uit de strafinformatie, zijn niet langer gunstig strafverleden en de door de beklaagde zelf bijgebrachte overtuigingsstukken en het algemeen maatschappelijk belang wettigen een straf zoals hierna bepaald.

Deze straf is noodzakelijk om de beklaagde P.P. tot het inzicht te brengen dat de maatschappij zwaar tilt aan dergelijk crimineel gedrag in zijnen hoofde en hieraan een einde moet gesteld worden.

De beklaagde P.P. voldoet aan de voorwaarden gesteld door artikel 8 van de Probatiewet.

De beklaagde P.P. heeft, bij monde van zijn raadsman, zich akkoord verklaard met de op te leggen voorwaarden.De beklaagde P.P. moet, zoals beslist door de eerste rechter, worden ontzet uit de rechten vermeld in artikel 31, eerste lid van het Strafwetboek gedurende een termijn van vijf jaar.

9.
De beklaagde P.P. blijft, overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985, veroordeeld tot de betaling van een bijdrage van 25 euro tot financiering van het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, door vermeerdering met 70 opdeciemen gebracht op 200 euro.

De eerste rechter heeft de beklaagde P.P., overeenkomstig de artikelen 4, §3 en 5 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, passend veroordeeld tot de betaling van een bijdrage aan dit Begrotingsfonds, waarvan het bedrag thans op 24,00 euro wordt gebracht.

De terecht aan de beklaagde P.P., met toepassing van het Koninklijk Besluit van 28 augustus 2020 tot wijziging van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, opgelegde vaste vergoeding is in het bestreden vonnis passend vastgesteld op het basisbedrag van 50 euro.

De eerste rechter heeft passend uitspraak gedaan over de gerechtskosten.

De beklaagde P.P. wordt tevens veroordeeld tot de gerechtskosten in hoger beroep.

De kosten waartoe de beklaagde P.P. veroordeeld wordt zijn alle gemaakt ter opsporing en vervolging van de lastens hem bewezen gebleven feiten.

10.
Nopens de verbeurdverklaring werpt beklaagde P.P. in ondergeschikte orde op dat de kamer niet altijd werd verhuurd en dat een verbeurdverklaring maximaal zou kunnen voor de periodes waarin de kamer werd verhuurd aan de in de dagvaarding weerhouden slachtoffers, d.w.z. geplafonneerd tot 3.085,71 euro.

Gelet op de schriftelijke vordering van het openbaar ministerie van 10 juli 2019 heeft de eerste rechter terecht de geraamde geldwaarde van de door de beklaagde P.P. gerealiseerde vermogensvoordelen uit seksuele uitbuiting oordeelkundig en passend begroot op 32.000,00 euro en verbeurdverklaard overeenkomstig artikel 42, 3° en 43bis, lid 1 en 2 van het Strafwetboek.

De oordeelkundige overwegingen ter zake van de eerste rechters ontwikkeld sub het randnummer 3.3.1 worden door het hof bijgetreden.

Hierbij stipt het hof in het licht van het in de syntheseberoepsconclusie en ter terechtzitting van het hof d.d. 1 maart 2023 aangereikte verweer (bijkomend) nog het volgende aan.

- Beklaagde P.P. verklaarde in zijn eerste verklaring dat hij reeds drie jaar kamers verhuurde en gevraagd dit nader te verduidelijken zei hij: *'Ik verhuurde gedurende maximum anderhalf jaar kamers te Oud-Heverlee aan 150 euro per week. Nadien verhuisde ik naar mijn huidig adres en verhuurde ik gedurende anderhalf jaar mijn kamer aan 275 euro per week. Ik heb deze inkomsten nooit opgenomen in mijn belastingaangifte. Tijdens de periodes dat ik werkloos was heb ik ook nooit melding gemaakt van verhuur van kamers en ontving ik gewoon werkloosheidsuitkering. U zegt me dat u op basis van deze bedragen kunt berekenen dat ik een wederrechtelijk vermogen vergaard heb van ongeveer 32.000 euro.'* (navolgend proces-verbaal 502397/2018). Er werd door de dames, ook volgens de eigen verklaring van beklaagde P.P., steeds cash betaald en beklaagde verdiend aldus naar eigen zeggen 'ongeveer 1.000 euro per maand', *reeds rekening houdend met het feit dat de kamer 'geen volledige maand verhuurd was'* (zie het navolgend proces-verbaal 502246/18).
- Zelf huurde beklaagde P.P. het *volledige* appartement voor 695,00 euro *per maand*, alles inbegrepen ('ik bedoel hiermee water, elektriciteit en verwarming' – zie het navolgend proces-verbaal 502246/18).
- Uit de analyse van de bankgegevens van beklaagde P.P. blijkt ook onder meer dat hij regelmatig cashstortingen verrichtte op zijn zichtrekening. Hij betaalde ook een op 23 juli 2015 opgenomen krediet vervroegd terug op 11 oktober 2017 (zie ter zake het navolgend proces-verbaal 502270/2018).

De verbeurdverklaring van de aldus geraamde geldwaarde van de gerealiseerde vermogensvoordelen met toepassing van de artikelen 42.3° en 43bis van het Strafwetboek dringt zich op om de gevolgen van de bewezen feiten ongedaan te maken en herhaling te ontraden.

Aldus wordt aan de beklaagde P.P. allerminst een onredelijk zware straf opgelegd.

<u>Op burgerrechtelijk vlak</u>

11.
De burgerlijke partij G.V. vordert haar incidenteel hoger beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren en dienvolgens beklaagde P.P. te veroordelen tot betaling aan haar van een materiële schadevergoeding van

6.851,25 euro en een morele schadevergoeding van 3.500,00 euro, telkens meer de vergoedende intresten vanaf 14 juni 2017 en de wettelijke intresten tot datum van volledige betaling.

Zij vordert tevens te zeggen voor recht dat de verbeurd verklaarde sommen die door het openbaar ministerie worden geïnd dienen te worden toegewezen aan de burgerlijke partij ter vergoeding van deze schadevergoedingen.

Tenslotte vordert deze burgerlijke partij beklaagde P.P. te veroordelen tot betaling aan haar van rechtsplegingsvergoedingen voor de procedures in eerste aanleg en in hoger beroep, ad telkens 1.650,00 euro.

Op burgerrechtelijk vlak werpt de beklaagde P.P. op dat hij geen verdiensten overhield aan de seksuele diensten die door de vrouwen werden gepresteerd, dat de morele schadevergoeding dient te worden herleid en dat de rechtsplegingsvergoedingen dienen te worden afgestemd op de toegekende en niet op de gevorderde bedragen.

De eerste rechter heeft oordeelkundig geoordeeld over de door deze burgerlijke partij geleden materiële schade. De uitleg van de burgerlijke partij G.V. dat zij de helft van haar verdiensten eveneens aan de beklaagde P.P. heeft moeten afgeven blijkt niet uit de elementen van het strafdossier. Het was de werkwijze van de beklaagde P.P. zich illegaal te verrijken met uitsluitend de opbrengsten van kamerverhuur.

Een morele schadevergoeding van 3.500,00 euro zoals door de burgerlijke partij gevorderd komt het hof voor als passend en billijk gelet op de aard, omvang en ernst van de ten nadele van deze burgerlijke partij bewezen verklaarde feiten.

De eerste rechter heeft oordeelkundig geoordeeld over de intresten en de toewijzing aan deze burgerlijke partij van de bedragen die op strafrechtelijk vlak verbeurd verklaard zijn lastens de beklaagde P.P..De beklaagde P.P. moet veroordeeld worden tot betaling aan de burgerlijke partij van de kosten van de burgerlijke vordering en een rechtsplegingsvergoeding in eerste aanleg van 650,00 euro en een rechtsplegingsvergoeding in hoger beroep van 910,00 euro.

V. Wettelijke bepalingen

Gezien de wettelijke bepalingen aangehaald in het bestreden vonnis, alsook de artikelen:

11, 12, 16, 21, 24, 25, 31 tot 37, 40 en 41 van de wet van 15 juni 1935
210,211,211bis Wetboek van Strafvordering
1.3.8 tot en met 13 Probatiewet
433septies, laatste lid Sw.

VI. Beslissing

OM DEZE REDENEN,
HET HOF,

RECHTSPREKEND bij verstek jegens de burgerlijke partij O.G. en na tegenspraak jegens de burgerlijke partij G.V. en de beklaagde P.P..

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk en niet vervallen.

Verklaart het incidenteel beroep ontvankelijk.

Op strafrechtelijk gebied:

Bevestigt het bestreden vonnis in zoverre de tenlastelegging D wordt geherkwalificeerd, beklaagde P.P. schuldig wordt verklaard aan de feiten van de telastleggingen A, B C (ten nadele van G.C., G.V., L.K. en een onbepaald aantal niet geïdentificeerde slachtoffers) D.1 en D.2b (zoals geherkwalificeerd), beklaagde P.P. wordt veroordeeld tot verbeurdverklaring van het wederrechtelijk genoten vermogensvoordeel, hem een ontzetting uit de rechten bedoeld in artikel 31,eerste lid Sw. is opgelegd, hem betaling van een bijdrage aan het Slachtofferfonds en van een vaste vergoeding is opgelegd,hij is veroordeeld tot betaling van de kosten van het geding en de overige burgerlijke belangen ambtshalve worden aangehouden, overeenkomstig artikel 4 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering.

Doet het bestreden vonnis voor het overige teniet, en opnieuw rechtsprekend, met eenparige stemmen.

Veroordeelt de beklaagde P.P. wegens de bewezen feiten onder de telastlegginge A, B C (ten nadele van G.C., G.V., L.K. en een onbepaald aantal niet geïdentificeerde slachtoffers) D.1 en D.2b, verenigd, tot een gevangenisstraf van veertig (40) maanden en een

geldboete van 1.000,00 euro, door vermeerdering met 70 opdecimes gebracht op 8.000,00 euro, bij niet tijdige betaling te vervangen door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Stelt in hoofde van de beklaagde P.P. de tenuitvoerlegging uit van de hem opgelegde straf, wat betreft de hoofdgevangenisstraf, voor het deel dat de ondergane voorlopige hechtenis te boven gaat gedurende een termijn van vijf (5) jaar en wat betreft de geldboete gedurende een termijn van drie (3) jaar, telkens volgens de termen en onder de voorwaarden gesteld door de Probatiewet en mits naleving van de volgende voorwaarden:

1. Van algemeen goed en onbesproken gedrag zijn.
2. Actief meewerken aan de probatiebegeleiding en zich schikken naar de onderrichtingen van de justitie-assistent en van de probatie-commissie en stipt gevolg geven aan ieder van hun uitnodigingen en bevelen of opgelegde gedragslijnen.
3. Een vaste woonplaats hebben; zijn woonplaats niet buiten het gerechtelijk arrondissement LEUVEN overbrengen zonder toestemming van de justitie-assistent en/of de probatie-commissie en iedere adreswijziging minstens veertien dagen op voorhand voor de tenuitvoerlegging ervan stipt aan dezen melden.
4. Zich onthouden van overmatig drankgebruik.
5. Indien dit nodig zou blijken, zich op kosten van de probant laten begeleiden bij een gespecialiseerde dienst in het kader van de alcoholproblematiek, zoals door de probatiecommissie in samenwerking met de justitieassistent uitgewerkt, dit tot zolang nodig wordt geacht.
6. Een zinvolle vrijetijdsinvulling zoeken.

Veroordeelt de beklaagde P.P. tot betaling van een bijdrage aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand van 24,00 euro.

Veroordeelt de beklaagde P.P. tot de kosten in beide aanleggen, begroot op 2099,83 euro.

Houdt de burgerlijke belangen ambtshalve aan, overeenkomstig artikel 4 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering.

Op burgerlijk gebied:

Doet het bestreden vonnis teniet, en opnieuw rechtsprekend.

Wat betreft de burgerlijke partij O.G.:

Stelt vast dat de burgerlijke partij O.G. haar vordering niet gestand doet.

Veroordeelt de burgerlijke partij O.G. tot de kosten van de burgerlijke vordering in eerste aanleg en in graad van hoger beroep.

Wat betreft de burgerlijke partij G.V.:

Verklaart het incidenteel beroep van de burgerlijke partij G.V. deels gegrond.

Veroordeelt de beklaagde P.P. tot betaling aan de burgerlijke partij G.V. van 4.805,00 euro, te vermeerderen met de vergoedende intrest aan de wettelijke rentevoet vanaf 14 juni 2017 tot datum van huidig arrest en met de gerechtelijke intrest aan de wettelijke rentevoet van datum van huidig arrest tot datum van algehele betaling.

Zegt voor recht dat de in hoofde van de beklaagde P.P. verbeurd verklaarde bedragen met voorrang dienen te worden toegerekend op de schadevergoeding die de beklaagde P.P. aan de burgerlijke partij G.V. verschuldigd is

Veroordeelt de beklaagde P.P. tot betaling aan de burgerlijke partij G.V. van de kosten van de burgerlijke vordering en een rechtsplegingsvergoeding in eerste aanleg van 650,00 euro en een rechtsplegingsvergoeding in hoger beroep van 910,00 euro.

Dit arrest werd gewezen door de dertiende kamer van het hof van beroep te Brussel, samengesteld uit J.St., kamervoorzitter, D.G. en S.B., raadsheren, die alle zittingen hebben bijgewoond en die over de zaak hebben beraadslaagd.

Het werd uitgesproken in openbare terechtzitting (conform art. 782 bis Ger.W.) door J.St. kamervoorzitter, bijgestaan door B.K., griffier en in aanwezigheid van S.A., substituut-procureur-generaal, op 29 maart 2023.